

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

IV. évf. 8. szám

2010. április

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaújság

Á P R I L I S

1-10. Tavaszi szünet.

10. Egy budapesti kirándulás.

A végzős osztályok tanulói közül harmincan és 4 történelem tanár felkerekedett, és elutazott Budapestre. Meglátogatta a Szépművészeti Múzeum állandó kiállításait. Megcsodálta a spanyol és holland festészet itt látható remekeit, Cezanne, Monet valamint Rodin néhány alkotását. Majd elment a Terror Házába, hogy tanuljon és emlékezzen.

Ezzel az úttal hagyományt kívántak teremteni, hogy az elkövetkező években mindig elmenjenek majd a leendő végzősök egy ilyen kirándulásra.

14. A holokauszt emléknap alkalmából iskolánk volt diákja, *Székelly Gábor* megemlékezést tartott a 11. évfolyam diákjai számára, akik a Jób lázadása című filmet is megnézték.

15. A költészet napja alkalmából *Siposhegyi Zoltán* műsora József Attila 1920- 25 között írt műveiből (testvére-

inek írt levelekből és a jelzett időszak néhány verséből) a díszteremben „Tenyereimre tettem a lelkem” címmel.

Az előadó Földessy Margit Színi tanodájában végzett, játszott a Ruttkai Éva és az Újpest Színházban. Jelenleg a Károli Gáspár Egyetem kommunikációs szakának, valamint az ELTE Jogi Karának hallgatója.

15. Szendi Flóra Dóra (12.B) diákunk előadójestje az EKMK Forrás Gyermek és Ifjúsági Ház színháztermében „Felvételizem” címmel. A felvételi vizsgára összeállított műsorát mutatta be. Hallhattuk Ady, Kosztolányi, Nagy László, Heltai Jenő egy-egy versét. A dalok közül kiemelhetjük Nancy dalát a Twist Oliver című dalműből, Edith Piaf híres dalát, a Milordot, Seress Rezső Szomorú vasárnap című szerzeményét. A

monológokat pedig Moliere és Kornis Mihály egy-egy művéből vállagotta.

Zongorán kísérte *Gonda László*. A korrepetitor *Hegyesi Hudik Margit*, a felkészítők *Ivány Erika* és *Venczel Valentin*, az egri Gárdonyi Géza Színház művészei voltak.

15. Gárdonyis bál a Bartakovics Béla Közösségi Házban.

Iskolánk Diákönkormányzata már hetekkel korábban készült a bálra. Láthattuk a főfolyosón külön kiállított hirdető táblát, ahol lehetett jelentkezni bálkirály- és bálkirálynőjelöltnek is. A diákbizottság tagjai közül többen árulták a szünetekben a jegyeket. A nagy készülődés ellenére kb. 160 diák vásárolt jegyet, bálkirálynak 6 fiú, bálkirálynőnek 8 leány jelentkezett.

A bál kis késéssel kezdődött. Először a Howling Ray zenekar játszott néhány számot, amelynek tagja *Polh Tamás 12.K* és *Jakab Gábor 11.K* osztályos tanuló is. A parketten pedig szép számmal ott voltak a rajongók.

A tánc igazán akkor kezdődött, amikor a Kóktél zenekar elkezdett játszani. Pillanatok alatt benépesült a tér, és felforrósodott a hangulat. Ezt fokozták a bálkirályi pár megválasztásának vidám pillanatai. (Többen a világbéke megőrzését tekintették életük céljának!) A nemes vetélkedést *Péczeli Tamás* és *Kadlok Bernadett 12. A* osztályos ta-

Események

mulók nyerték meg. A jó hangulatban - ahogyan ez már a korábbi bálokon is rendszerint előfordult - a jelenlevő tanárok közül többen is együtt táncoltak a diákokkal.

Mindent összevetve nagyon kellemes négy órát tölthettek itt bálozó diákjaink. Köszönjük a diákönkormányzatnak a bál megrendezését. Bízunk benne, hogy a legközelebbi bálba többen fognak majd eljönni.

16. Lech Kaczyński lengyel elnök halála miatt Kovács Ottó tanár úr által készített rádióműsoros megemlékezést.

19. Véradás. Iskolánkból 61 tanuló jelentkezett véradásra. Ezzel a nagyon szép jelentkező létszámmal első he-

20. Az E-sek bulija.

Idézünk néhány mondatot Kakuk Mária (11.E) bevezetőjéből: „Örülünk, hogy a tavalyi kezdeményezésünk, mellyel hagyományt szerettünk volna teremteni, pozitív visszajelzéseket kapott. Ezen felbuzdulva úgy gondoltuk, hogy az idén is időt, energiát nem sajnálva megszervezzük ezt a programot. Hogy a programjaink ne legyenek egyhangúak, úgy határoztunk, hogy a tavalyi retro-stílus után idén - hosszas vívódás

Események

lyezést értünk el a vöröskereszt által meghirdetett „Egri diákvér” elnevezésű véradó versenyen. A győztes iskola joga, hogy egy éven keresztül őrizze azt a kedves vércseppet, amelyet a fénykép megmutat. Bízom benne, hogy jövő tanévben is nálunk marad.

Események

Szeretném megköszönni minden gárdonyis diáknak, aki eljött vért adni, hogy ezzel a tettel segített egy felebarátján.

Köböl Zsolt
nevelési igazgatóhelyettes

után - a maffia-stílusban készülnek el az osztályok műsorai. Természetesen csak a humoros jeleneteket fog látni a nagyszámú közönség az osztályok előadásában..

Már az elmúlt héten sor került a 9-esek beavatására. Erről egy videóösszeállítást tekinthetünk meg az osztályok műsorai után. Reméljük ezen is jól fogunk szórakozni.

Majd a 9. E osztályok fogadalomtétele következik. Itt a színpadon hangoznak el a felemelő és lelket nemesítő

szavak.

Aztán meg kérem tisztelt vendégeinket, hogy a diákokkal együtt vonuljanak át az Érseki Szent József Kollégium Pinceklubjába, ahol osztályok közötti vetélkedőre kerül sor, amelyhez 5 fős csapatokra van szükség. S végül elkezdődik a buli.”

Minden úgy történt, ahogy Marika ígérte, és azt tapasztaltuk, hogy az E-s osztály tanulói jól érezték magukat. Úgy gondoljuk, jövőre lesz folytatás.

22. Tavaszköszöntő koncert.

A díszteremben megtartott hangversenyen felléptek a 13.E pedagógiai tagozat búcsúzó tanulói, a Kicsinyek kórusa, az Egri Ciszterci Ifjúsági Kórus. Közreműködött még iskolánk zenekara is.

A koncerten klasszikus szerzők kórusművei, kánonok és modern zenei darabok szólaltak meg. Szólót énekelt *Szabó Lilla* és *Kovács Dávid* 10.E osztályos tanuló. Vezényelt *Árvainé Kovács Krisztina* és *Bisztriczki Zoltán* karvezető. A bemondó *Tóth Eszter* 13.A osztályos tanuló volt.

23. Dr. Maczki Valér szobrának avatása.

Az ünnepséget iskolánk kórusának T. Tallis: If ye love me című éneke kezdte. Vezényelt *Bisztriczki Zoltán* tanár úr. Majd *Csizmadia Benedek* 6.C osztályos tanuló elszavalta *Ágoston Julián* Prológ című versét.

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő köszöntő szavai után *Habis László* polgármester úr ünnepi beszédében elmondta, hogy két évvel ezelőtt *Homa János* tanácsnok úr javasolta: Eger városa egy képzőművészeti alkotással is fejezze ki tiszteletét dr. Maczki Valér iránt. A mű elkészítésére *Kő Pál* Kossuth-díjas szobrászművészt kérték fel, aki ennek a felkérésnek örömmel tett eleget, hiszen dr. Maczki Valérban egyik felmenőjét is tiszteli. A szobor alapvetően az egri önkormányzat anyagi áldozatvállalásával, ill. az Oktatási és Kulturális Minisztérium támogatásával valósulhatott meg.

Majd felidézte Maczki Valér életútját: „1847-ben született Egerben, édesapja orvos volt. Teológiai tanulmányait Zircen végezte, majd a pesti egyetem bölcész karának hallgatója lett. 1870-ben Veszprémben szentelték áldozó pappá. A következő évtől Pécsen főgimnáziumi tanár, ugyanitt a püspöki jogliceumban is tanított. 1876-ban bölcsészdoktori oklevelet szerzett,

s a következő évet a ciszterci gimnázium tanáraként már Egerben töltötte. Az itteni érseki jogakadémián szüntelen bölcsészeti erkölcsstant oktató. 1918-ig tagja volt az egri Kaszinó könyvtárbizottságának és választmányának. Ő volt a Vitkovics Önképzőkör elnöke is. A tanári pályán eltöltött 35 év után vonult nyugállományba. 1918-ig a Liceumban tovább tanította a művelődéstörténetet.

A városi képviselő testületnek is tagja volt, ahol nagyhatású beszédeket tartott. Önálló művein kívül cikkei, tanulmányai jelentek meg számos újságban és folyóiratban, főleg filozófiai, irodalmi és regényelméleti munkákat írt. A népszerű felolvasások a magyar irodalom történetében című munkájának címlapjára ezt írta: „Az egész jövendő az Egerben felállítandó Dobószobor alapjára fordítatik.” 1907-ben az ő kezdeményezésére jött létre az országos dalárda verseny, amely évtizedekig rangos eseménye volt városunknak. Nagy írónkkal, Gárdonyi Gézával is jó barátságban volt. Az egri csillagok szerzője így méltatta a nagyszerű tanárt: „Az ő emléke nem oszlik el itt lent a fáklyafüsttel.” 1921-ben hunyt el. Utcat neveztek el róla, s emléktábláját Hevesi Sándor tervezte, kivitelezője Minárovics József volt.”

Ezután az alkotó művésszel együtt

közösen leleplezte a szobrot.

A szobor leleplezése után *Hervay Levente* atya áldása következett: „Mennyei Atyánk! Hozzád könyörgünk egy ciszterci tanárért, aki tanúságot tett rólad életével, tanításával. Ebben a városban született, ennek a városnak szentelte életét. Sok száz diákot tanított, és részt vett a város minden szellemi megmozdulásában. Példát adott nekünk hazaszeretében, példát adott nekünk Krisztus követésben, áldozatvállalásban. Mindenható Urunk! Add áldásodat az ő emlékére, erre a szoborra, amit most megáldunk. ... Nem azon gondolkodott, hogyan juthatna még magasabb méltóságra a pályán, hanem ahová a Jöistén helyezte őt, ott igyekezett teljes odaadással keményen helytállni és szolgálni hazáját, egyházát, városát. Legyen ez számunkra is figyelmeztetés, hogy bennünket is ebbe a hazába helyezett az Úr, itt kell helytállnunk és építenünk, itt kell kitartanunk, itt kell szeretnünk egymást, itt kell áldozatot hoznunk, hogy valóban Isten gyermekei lehessünk és maradjunk.

Mennyei Atyánk! Add mindannyiunknak áldásodat, hogy tegyünk elhatározást, hogy mi is erre az úton fogunk járni.”

Az ünnepség *Harmath Artúr*: Boldogasszony Anyánk című énekével zárult.

27. A nagyváradai tanítóképző főiskola küldöttségének látogatása iskolánkba.

Ezen a napon egy 16 fős küldöttség - 5 tanár és 11 angol szakos hallgató - érkezett városunkba dr. Miklós Mihály professzor vezetésével, s meglátogatta iskolánkat is tapasztalatszerzés céljából. A látogatás szívélyes beszélgetéssel kezdődött az igazgatói irodában magyar nyelven, ami folytatódott tanáriban Karsai tanár úrral angolul, majd a diákokkal. Különösen a 12. K osztályos Bónis Stefánnal, aki románul is üdvözölte és tájékoztatta a vendégeket. A látogatók megnézték a tornateremeket, a nyelvi labort, a dísztermet, és ismerkedtek az angol nyelvkönyvekkel is. Képeink a biológia-teremben készült a 7.C földrajz óráján.

27. Ballagás a kollégiumban.

A kollégiumból ballagó leányokat elsőként lelki útvalóval a Székesfehérvárról hozzánk érkező Virth József ciszterci atya látta el. Tőle idézünk néhány mondatot:

„Kedves Ballagó Diákok!

...azokkal a szavakkal szeretnélek benneteket megerősíteni, biztatni és végezetül útnak indítani, amely szavakkal a mi Urunk, Jézus is biztatta és útnak indította tanítványait: Menjetek, gyűjtsétek kincseket, maradandó kincseket a mennyben. Menjetek, teremjétek gyümölcsöket, maradandó gyümölcsöket. Induljatok és hirdessétek a jó hírt, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. ...

Biztos, hogy nem véletlenül kerültetek ebbe az intézménybe. Biztos, hogy nem véletlenül ismerhettétek meg, erősödhattétek meg a keresztény tanítás mentén, a valódi értékek mentén. Feladatotok, hogy ne csak megőriztétek ezt, hanem tovább is adjátok. Most majd új iskolába kerülnétek, sokan új kollégiumi közösségbe, biztosan új élethelyzetek várnak rátok. Fontos, hogy ne felejtsetek el azt, amit itt hallottatok, amit itt megtapasztalhattatok. Szükség van arra, hogy továbbadjátok társaitoknak, továbbadjátok majd új közösségeitek tagjainak és minden embernek és a hitnek az örömét és azt a világosságot, amelyet itt e falak között megtapasztalhattatok. Ne felejtsetek el, hogy az egyház és maga az Isten számít rátok, számít a munkátokra. Sokat vár tőletek. Egy jobb, egy igazabb, egy szebb világ felépítését. Legyetek tehát képesek tenni a keresztény értékekért és erényekért, amelyek hiszem, hogy megrősödtek bennetek az itt töltött évek alatt. Bizom benne, hogy megtapasztalhattátok már azt, hogy aki beengedi Krisztust az életébe, az nem

veszít semmit. Abszolút semmit, ami az életet szabaddá, széppé, nagyvá és nemessé teszi. Remélem, hogy hitvalló életviteletek hatékony tanúságával, a hit igazságával legyőzitek majd a világot.

Most pedig fogadjátok áldásomat!”

A műsorban az énekkar elénekelte Csiszár László: Áldás című dalát, gitáron kísért Bisztriczky László tanár úr és Erdélyi Boglárka (12.A). II. János Pál pápa üzenetét a fiataloknak és Wass Albert Hagyaték című művet felváltva mondta Fodor Fruzsina (11.A) és Szabó Klaudia (10.E). A kollégiumi nevelőtestület nevében Boros Béláné kollégiumi vezető, az iskolavezetés nevében dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő búcsúzott. Az elballagó lányok gondolatait Dávid Nikolett (13.E) tolmácsolta, a diákok búcsúbeszédét pedig Misi Adelina (12.K) mondta. A műsor szövivője Szabó Eszter (11.K), összeállítója pedig Kelemenné Oravecz Júlia nevelő volt.

A műsor után a ballagó leányok nevelőkkel végigsétáltak a kollégium udvarán, majd az ebédlőben elfogyasztották az ünnepi vacsorát.

28. A közös szerenád.

A közös szerenád az iskola előtti téren már kedves hagyománya iskolánknak. Az idén az énekek alatt nagyon sok könnycsepp csillogott a szemekben, és csordult le az arcokon a szerenádózók és a szerenádot fogadó osztályfőnökök arcán. Hogy aztán a vacsora alatt kellemesen elbeszélgessen egymással tanár és diák arról a négy-öt-nyolc évről, ami sokak szerint feledhetetlen.

30. A végzős diákjaink ballagási ünnepe.

A fenyőgallyakkal feldíszített osztálytermekből, folyosókból, s iskolából a Széchenyi utcán keresztül a bazilika vonultak végzős diákjaink, ahol a szentmisét Soós Tamás atya, iskolánk megbízott spirituális vezetője tartotta. Prédikációjának befejező részében így szólt a ballagókhöz: „*A ti életetek legyen fénylő csillag. Útmutató mások számára, akik másoknak is áldozatos életükkel utat mutatnak a templom, a gyóntatószék, és a ciszterci gimnázium felé. Hálát adunk most minden nehézségért, küzdelemért, és kérjük Istent, hogy a ti jóra való törekvéseketek és életeteket áldja meg, hogy valóban érett emberként Jézus Krisztus hűséges tanúi legyenek ott, ahová állít az Isten benneteket. Ott, azok között az emberek között, ahol majd tanulnotok és dolgoznotok kell. Így imádkozzunk a legszentebb pillanatban, a szentmisén Jézus Krisztus szavát hallgatva, testét és vérének magunkhoz véve. Ne nyugtalanodjatok szívetek, higgyetek az Istenben. Ezt üzeni nektek a mai ünnep.*”

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő ünnepi beszédében szólt az idő gyors múlásának tényéről, a mindennapok iskolai örömeiről, gondjairól, a társakhoz fűződő kapcsolatokról, és az iskolához való kötődésről. Majd kérdésekkel fordult a diákokhoz. Úgy mint felkészültetek-e az élet nehézségeire; meg tudtok-e felelni az elvárásoknak; kaptatok-e elég hitet, hogy mindenkor helyt tudjatok állni; szereztek-e elég tudást, hogy el tudjatok igazodni a mindennapokban; tudtok-e majd helyesen dönteni. „*A válasz majd az életetekben lesz, olyan életetek lesz, amilyen válaszokat adtok ezekre a kérdésekre.*”

A szülőkhöz fordulva pedig elmondta, hogy a végzős 155

diák tanulmányi átlaga 4,3. 22-en kitűnő 24-en jeles eredménnyel végeztek, 81 diákunk nyelvvizsgával - többen két nyelvvizsgával - rendelkeznek. Az iskola legrangosabb díja a Gárdonyi-díj, amelyet olyan diákok érdemelnek ki, akik négy éven át kitűnő eredményt értek el és versenyeken is öregbítették iskolánk hírnevét. E tanévben ilyen diákok voltak: *Hegedűs Ágnes, Tóth Eszter 13.A; Pócs Alexandra, Püspöki Gabriella 12.B; Rakamazi Réka, Vincze Viktória 12.C; Dávid Nikolett, Pócs Anita 13.E; Novák Helga, Taray Bianka 13.K.*

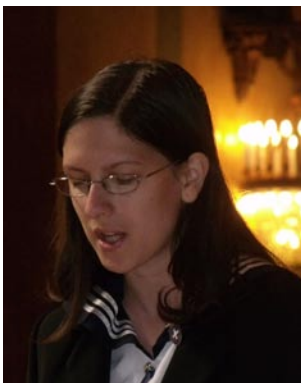
Hagyomány az is, hogy az évtizeden át kiemelkedő pedagógiai munkát végző tanárok szintén Gárdonyi-díjat kapnak. Az iskola-vezetés döntése alapján e tanévben *Csákváriné Veréb Valéria* és *Szilágyiné Békési Zsuzsanna* tanárnő kapja a Gárdonyi-díjat.

Számos olyan diákunk van még, akik kiemelkedő tanulmányi eredményt értek el, példamutató magatartásúak voltak s közösségi munkájuk által méltóak arra, hogy itt az ünneplő közönség előtt gratuláljunk nekik. Igazgatói könyvjutalomban részesülnek: *Éliás Fanni, Kis Alma, Kis Virág, Pócsi Bianka, Tóth Zsuzsanna 13.A; Garai Dávid, Szendi Flóra Dóra 12.B; Kása Ádám, Szabó Attila, Szabó Szamanta 12.C; Páll Gréta, Veréb Alexandra; 13.E, Kakuk Zoltán, Szarvas Fruzsina, Tompa Fruzsina, Varga Krisztina 13.K.*

Dr. Hibay Györgyné, Alinka néni megboldogult férje emlékére alapított díjat. A jó tanulmányi eredményt, a példamutató, a csiszterci szellemiségre jellemző magatartást tanúsító diákok kaphatják ezt a jutalmat. Ez évi jutalmazottak: *Simon Zsófia 13.A, Horváth Emese 13.E, Lengyel Ágnes 13.K.* *Dr. Molnár Miklós* úr, a Ciszterci Diákszövetség Egri Osztályának elnöke ebben a tanévben *Pataki Enikő 13.A, Jáger Kitti 12.B, Kovács Balázs 12.C, Csató Eszter 13.E, Birincsik Petra 13.K* osztályos tanulónak adta át a szövetség jutalmát.

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő a következő gondolattal zárta ünnepi beszédét: „*Kedves Búcsúzó Diákok! Ma reggel elindultatok az osztálytermeitekből, utoljára végigjártatok az iskola folyosóit, elbúcsúztok és elmentek. Legyen a szívetekben köszönet és hála. Köszönet a születek és a tanáraitok iránt, őrizték meg az itt töltött évek emlékét, és ne feledjétek el bennünket. Mi szívesen látunk, visszavárunk benneteket és mindig figyelünk rátok. A főapát úr szavaival búcsúszom: „Tartsátok meg a tanulékonyt egész életetekben, amelynek gyümölcse a bölcsesség. Vigyék magatokkal a tanulás iránti vágyat, az értékkeremtés képességét, a mások iránti szeretetet, a hitet és a reményt. Isten áldása kísérjen utatokon.”*

Az ünnepi műsor elején az énekkar elénekelte Mendelssohn:

Búcsú az erdőtől című dalát, vezényelt *Bisztriczki Zoltán* tanár úr. A búcsúztató beszédet *Domán Vivien 12.E* osztályos tanuló mondta.

„*A mai napon véget érnek számotokra a középiskolás évek, s mielőtt tovább mennétek, egy pillanatra megálltok, és visszatekintetek. Felidéződnek bennetek az elmúlt esztendőik sikerei és küzdelmei. A Gárdonyiban eltöltött néhány év nem sok idő egy ember életében, de ezek az évek meghatározóak. Meghatározóak, mert ezekben az években váltatok felnőtte. Meghatározóak, mert ezekben az években megszerzett tudás és képesség lesz az útravalótok.*

Ti mindig „a nagyok” voltatok számunkra, amióta mi ijedten, kíváncsian léptük át az iskola kapuját. Ti voltatok a nagy másodikosok, és most ünneplőben, virágcsokorral, vállatokon tarisznyával álltok itt. Az eltelt évek alatt már megmutattátok, hogy képesek vagytok közös célokért összefogni, kiálltatok egymásért, segítettétek egymást a tanulásban és a problémák megoldásában, példát mutattatok nekünk, hogy aki nagyobb, bölcsőbbnek is kell lennie. Mindig szeretettel fordultatok felénk, biztattatok bennünket, ha elfogyott a kedvünk, az erőnk.

Köszönjük, hogy előttünk jártatok, köszönjük, hogy iskolatársaink voltatok. Ígérjük, továbbvisszük a hagyományokat, és igyekszünk megérintőek lenni tanárainkkal, akik bíznak bennünk. Sose feledjétek régi iskolátokat, iskolatársaitokat!

Ne feledjétek, az itt töltött éveket ajándékba kaptátok Istentől, hogy felkészüljétek a jövőre, az előttetek álló útra. A Gárdonyiban eltöltött évek alatt megtapasztalhattátok, hogy nem az iskolának, hanem az életnek tanultok.”

Tóth Eszter (13.A) Wass Albert: Szeretném című versét szavalta el. Szendi Dóra Flóra (12.B) és Páll Gréta (13.E) elénekelt József Attila: Áldalak búval, vigalommal című megzenesített versét. Gitáron kísérte Bisztriczki Zoltán tanár úr. Kása Ádám (12. C) klarinéton, Farkas Péter (12.A) trombitán előadták Rodrigo: Aran juez című szerzeményét.

A búcsúzóbeszédet Taray Bianka 13.K osztályos diákunk mondta:
Tisztelt Igazgatónő! Kedves Tanáraink! Szeretett iskolánk!

Már búcsúzunk és indulunk. Az idő eljárt felettünk, és mi nem harcolunk ellene, mert tudjuk: szabad sas sem széllal szemben szárnyal. Jobbágy Károly szavaival élve: „Így búcsúzunk mi. Tegnap még gyerek, feladatok tüzeiben kipróbáltan; tegnap még az a folyton szidható, szavakkal korholt, semmit nem tudó éhes szörnyeteg, ma meg belül szorongás lappang. Egy szűk nap alatt felnőtte váltunk. Új életre szül e búcsúztató, friss áprilisi nap.”

Mit mondhat a búcsú pillanatában a ballagó diák iskolájának, tanárainak? Mi az ide illő szó? Hogyan fejezzük ki azt az eddig 4, 5 vagy 8 évig is mindennapjainkban látogatott, egyszerre gyűlölt és szeretett iskolánknak, hogy mit is köszönhetünk neki?

Valljuk be, nehezen megy a búcsúzkodás diáktársainktól, akik jóban-rosszban sorstársak voltak; az iskolában megismert barátainktól, akikre mindig számíthattunk; tanárainktól, akik ha dicsérték, ha szidtak, csak a javunkat akarták; az iskolaépülettől, melynek termeit bebarangolhattuk az itt eltöltött évek során; a Gárdonyi-szobortól, melynek orrát – jól tudjuk- nem az idő vasfoga ette meg; a gyönyörű ciszterci templomunktól, ahol lelkiekben együtt fejlődöttünk. Csak az üres, élettelené vált termek és kusza padok maradnak utánunk, az eleven képek rólunk megsárgult emlékképekké válnak, és mi magunk futó gondolattá válunk volt társaink, tanáraink fejében, és eközben reménykedünk, hogy nemcsak elméjük őrzi emlékünket, hanem szívük is.

Ha valakitől elbúcsúzunk, nemcsak a szívünkben keletkezett űr miatt sírunk, hanem azért is sírunk, mert nem tudjuk mi lesz velünk nélküle. Kicsit önző gondolat ez tőlünk, emberektől, de valóban így van: mi, ballagók is félünk, hogy iskolánk óvó szárnyai alól kikerülve elveszünk az élet hatalmas sodrában, és a víz arra vezet minket, ahová sohasem vágytunk. Ezért kérjük: „Nézzetek még utánunk egy kicsit, amíg a nóta elvékonyodik, amíg az utca sarka eltakar; ott hallgat el majd ijedten a dal, ott maradunk magunkra teljesen, ott próbálunk hajózni új vizen, kezdünk új, bátrabb evezőcsapást...”. De nem kell aggódnunk értünk, a félelem nem lesz rajtunk úrrá, mert a hit fénye a legsötétebb időben is apró lángból hatalmas tüzet tud szítani. Iskolánk szellemisége megerősített minket abban, hogy mindent elveszthetünk, de ha hitünk szilárd alapokon áll, a remény sose foszlik szét, s a fa is apró magból fejlődik oly hatalmasra. Victor Hugo is a hit fontosságára hívja fel a figyelmet: „Légy hasonló az égen szálló madárhoz... aki a törekény gallyon megpihenve átéli az alatta tátongó mélységet, mégis vígan énekel, mert bízik szárnyai erejében.”

Mi, végzősök bízunk szárnyaik erejében, hisz iskolánk, tanáraink és szüleink is bíznak bennünk. A szeretet, amit az itt töltött évek során kaptunk, és a megelölegezett bizalom az, ami a búcsúzás pillanatában megerősít bennünket, ami lakattal őrzi a Gárdonyiban megélt idő emlékeit. „Az igaz ember eltávozik, de a fénye megmarad”(Dosztojevszkij), ugyanígy az iskolánk által közvetített erkölcsök, szeretet, szellemiség és tudás tisztasága örökké beragyogja utunkat, azt az utat, amit a teljesség felé, a mindenség felé teszünk meg.

Alma máterünk, szeretett iskolánk a Gárdonyi, kedves tanáraink, köszönünk minden segítséget, köszönjük munkájukat, köszönjük szívük azon részét, melyet a mi épülésünkre áldoztak! Aldja meg az Úr Önöket, s tartsa meg iskolánkat még sokáig az Ő gondoskodó kezében!

Búcsúzunk hát bizakodó lélekkel Szent Bernát szavaival élve: „Biztos vagyok abban, hogy sem térbeli távolság, sem halál vagy távollét szét nem választhatja azokat, akiket egy lélek éltet, egy szeretet fűz össze.”

Most pedig egy mára már hagyománnyá vált tett következzon: végzős társaim nevében felkérem egy ballagó diáktársamat, Páll Grétát, hogy kösse fel szalagunkat az iskolázászlóra!

A Szent Bernátról készített cikket helyhiány miatt a következő számban közöljük.

MERT NEM LEHET FELEDNI

Február 25-én, a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja alkalmából Balogh Margit a

MTA Társadalomkutató Központjának igazgatója tartott megemlékezést iskolánkban. Rendelkezésünkre bocsátotta előadásának kéziratát, amelynek most a 3. részét közöljük.

A Grósz-per

A készülő újabb monstre per fő stratégiai irányai a katolikus egyháziak ellen 1951 tavaszára összeálltak. Ám sokáig kérdéses volt, hogy ki vagy kik legyenek annak főszereplői? Végül is a választás Grósz Józsefre esett. Az érsek őrizetbe vételére 1951. május 18-án este került sor a kalocsai érseki palotában. (Az egyházpolitikai kontextust jól érzékelteti, hogy másnap hirdették ki az Állami Egyházügyi Hivatal felállításáról szóló 1951:I. törvénycikket.) Az ügyész június 4-én rendelte el előzetes letartóztatását. Maga a per június 22–28. között zajlott le.

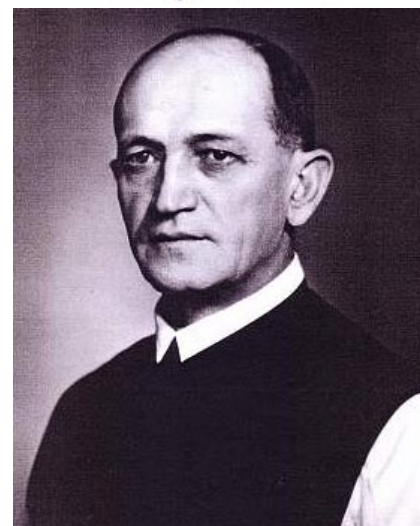
Az is kiderül az iratokból, hogy Grósz érseket fizikailag nem bántalmazták, s drasztikus lelki kényszert sem alkalmaztak esetében. Beismeréseit „önként” tette, anélkül, hogy bárkit „beárult” volna vagy bárkinek veszét okozta volna. Az ÁVH-s tisztek is rájöttek, hogy Grósznak a cigaretta megvonása-megadása az egyik legnagyobb büntetés-jutalmazás. A főpap itt sem vesztette el fanyar, ironikus humorát, realitásérzékét. Tudta, hogy egy nagy színjáték főszereplőjévé teszik, a vádlott-társak és tanúk vallomásai kényszer alatt született kitalációk. Grósz érsek kiváló főpap volt, de nem lobogott benne a mártírok elszántsága. A fő tárgyaláson is „kiválóan” szerepelt, pontosan adta elő vallomását, de kezdettől tudta, hogy mindez a világnak szóló színjáték. A tragikus persze a dologban az, hogy Grósz érsek „megúsza” 15 év börtönnel (amiből 5 évet letöltött), míg vádlott társainak egy része már az ÁVH kezei között meghalt, a feyhá-

zakban pusztult el vagy éppen, mint a per IX. rendű vádlottját, rövid úton felakasztották. (De aki túlélte, az is élete végéig megbélyegzett ember maradt.)

1. A Grósz-per elsődleges célja a katolikus egyháziak permanens rettegésben tartása – az érsektől a plébánosig és szerzetesig –, annak érzékeltetése, hogy létük, sőt magának az egyháznak a léte a hatalom szándékától függ. Ezzel mintegy előre vetítették annak a nyilvánvaló célnak a megvalósíthatóságát, miszerint mintegy két évtized alatt a vallás és az egyház(ak) felszámolhatók lesznek a szocialista államban. A szerkesztők szerint is a Mindszenty-per szerves folytatása volt, ám ez már nem kapott akkora nyilvánosságot, mint a bíboros elleni eljárás. A számos hasonlóság és kontinuitás mellett lényeges különbség, hogy míg a Mindszenty-perben a politikai vádak és „bűnök” voltak az elsődlegesek, a Grósz-perben előtérbe kerültek más elemek: a népellenes tevékenység, a hatalom fegyveres megdöntésére és megragadására irányuló szervezkedés, valamint a köztörvényes gyilkosságok. Ez a változás az általános helyzet változásával magyarázható: 1951-ben a hidegháború mélypontján vagyunk, amely helyenként tényleges háborúvá vált (Korea). A Tito-ellenes fegyveres készülődés, a délvidéki határkonfliktusok a háborús hisztéria hátterét adták az egyházi „reakció”-ra, a Vatikánra és az amerikaiakra támaszkodó fegyveres összeesküvők, gyilkosok leleplezéséhez.

2. A Grósz-per kilenc vádlottjának kiválasztása épp úgy jól megtervezett „kompozíció” volt, mind a Mindszenty-pernél: a fővádlott a hazai katolikus egyház ekkor első embere, a kalocsai érsek, vele tehát a „reakciós” főpapság került ismét a vádlottak padjára. A másodrendű vádlott Bozsik Pál plébános, aki a háború előtt keresztény párti képviselő, keresztényszocialista meggyőződésű pap volt. Ő az alsópapság „reakció” részét reprezentálta volna. A harmadrendű vádlott Farkas Endre jogász-ügyvéd, szentszéki ügyész, ő a „klerikális reakciót” kiszolgáló katolikus világi értelmiségi (akit Mindszenty védőjének kért fel a bíboros édesanyja). A negyed- és ötödrendű vádlottak köztisztviselők voltak, akik állítólag mint kémek (ti. egyikük az amerikai követségen volt alkalmazott) biztosí-

tották az összeköttetést Grószék összeesküvése és az amerikaiak között. Ügyüket elkülönítették a tárgyaláson Grószékétől, és a Katonai Törvényszékhez tették át, ahol halálra ítélték és felakasztották őket. A 6–9. rendű vádlottak szerzetesek: Endrédi Vendel zirci ciszterci apát, Hagyó Kovács Gyula ciszterci jószágkormányzó, Csellár Jenő pálos rendfőnök és Vezér Ferenc pálos szerzetes (perjel). Nyilvánvaló, hogy a monstre per egyik fontos célja az 1950 őszi szétszóratott szerzetesek további megfélemlítése, üldözése, bármiféle szervezkedéstől, együttléttől és papi tevékenységtől való visszarettenése volt.

Kérdés, hogy miért éppen Grószre esett Rákosiék választása, illetve miért éppen ezt a két szerzetesrendet, pontosabban reprezentánsait ültették a vádlottak padjára? Grósz József kalocsai érsek Mindszenty akadályoztatásától kezdve a magyar egyház feje lett, a püspöki kar elnöke. A másik megfontolás cinikusnak tűnik: míg Mindszenty

és társai nyílt ellenségei voltak a „demokráciának”, Gröszék felé lojalitást mutattak, de titokban, illegálisan szervezkedtek a „néphatalom megdöntésére”, tehát még veszélyesebbek voltak. Nyilvánvaló: Rákosiék könnyebben elbántak a nyílt ellenféllel, mint a rendszert tudomásul vevő, a vele való együttélést elfogadó egyháziakkal és egyházzal. Nekik ilyen egyház sem kellett, az ő céljuk a totális alávetés elérése, a hatalmat fenntartások nélkül kiszolgáló egyház és egyháziak voltak csak tolerálhatók. Rákosi úgy gondolhatta, hogy az egyház élére kerülő Czapi Gyula egri érsekkel a hatalom együtt tud működni.

A másik kérdés, hogy miért a ciszterciek és a pálosok kerültek a perbe? A zirci apát a főpapok közé tartozott, Endrédy jeles tudós is volt. Rákosi személy szerint, mondhatni, érthetetlen gyűlöletet táplált Endrédyvel szemben, őt tartotta Mindszenty, majd Grösz „rossz szellemének”. Hagyó-Kovács Gyula ciszterci pap volt, aki teológiai, közgazdasági és agrár egyetemi végzettséggel rendelkezett, sikeres gazdasági szakember és jószágkormányzó, közéleti szereplő (felsőházi tag) volt. Neki a perben főként az összeesküvés pénzügyi alapjainak biztosítását tulajdonították. Megvádolták azzal is, hogy a nép ellenségeként nemcsak kizsákmányolta a cselédeket, hanem egyik cselédgyerek halálát okozta, mert vasvillákat veretett abba a halastóba, ahol a gyerekek fürödtek. A gyermek apja, a „tipikus” szegényparaszt, a vád tanújaként látványos szereplővé lépett elő. Így akarták feledtetni, hogy Hagyó-Kovács - pontosabban a rend - évente tíz szegény cselédgyereket, illetve parasztyereket taníttatott, ösztöndíjat adott nekik. A ciszterci rend az egyik legtekintélyesebb férfi tanítórend volt. A bencések és a piaristák nem jöhettek számba, mert ők részesei voltak az 1950-es megállapodásnak, és tovább működhettek. A koldulórendek sem, mert eleve szegények voltak, és így a ferencesek ugyancsak megmaradhattak. A jezsuiták többsége elmenekült, a többieket egyenként „kapták el”. Így kézenfekvő volt a gazdag, nagy múltú ciszterciekkel szembeni fellépés.

A pálosok az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend, amely nálunk a Horthy-korszakban éledezt újja lengyel támogatással. Mint remeterend

a nemzeti érzés, a keresztény nemzeti gondolat hatékony hirdetői voltak. A kis létszámú rend lelkipásztorkodással foglalkozott, a Gellért-hegyi sziklatemplomuk záróköve lett. Mivel Rákosiék minden áron fegyveres összeesküvést és gyilkosságokat akartak bizonyítani, szükség volt olyan szerzetesekre, akik a háború végén vagy után a rend fenntartásában közreműködtek. A pálosok közül ezt tette Vezér Ferenc és a polgári jellegű rendfenntartó alakulata, amely a hatóságok kimondott kívánságára szerveződött meg, és többek között garázda orosz katonák megfékezésében is részt vett. Ebből a tényből alakult - a koncepció per logikája és módszerei szerint - a felszabadító szovjet katonákat tömegével orvul legyilkoló fasiszta bűnbanda. Holott annak idején a szovjet hatóságok is mindössze három orosz katona gyilkosai után kutattak a pálosszentkúti tanyavilágban, ahol Vezér Ferenc lelkesként működött. (A három garázda orosz valószínűleg magukat és családjukat védelmező parasztemberek verték agyon.)

3. A Grösz elleni vádak: a demokratikus államrend fegyveres megdöntésére irányuló szervezkedés, összeesküvés irányítása, amelynek célja az amerikaiak támogatásával a Habsburgok restaurációja, a királyság visszaállítása, valutaüzerkedés, külföldre való szökés támogatása végül bűnpártolással elkövetett népellenes bűntett. A vádak közül hiányzik a kémkedés, ami eredetileg szerepelt volna, ám ezt még az ÁVH-nak sem sikerült „bizonyítani”. Bekeült viszont a fegyveres szervezkedés vádját, amit az egyik vádlottnál, lefoglalt „arsenál” bizonyított volna. Valójában azonban egy tucat muzeális értékű kézfegyverről volt szó, amelyek egy lengyel származású család féltve őrzött régiséggyűjteményének részét képezték. A vádak a többi vádlottnál részint ismétlődtek. A 9. rendű vádlott, Vezér Ferenc esetében a gyilkosság vádjával, amiért halálbüntetést kapott, és ki is végezték. A vádaknak írásos dokumentumait sem sikerült produkálni, azok szinte teljes egészükben a fogva tartott és mellékperekben majd elítélt tanúk terhelő vallomásain és a vádlottak beismerő vallomásain alapultak. Az összeesküvés vádját egy állítólagos pártprogramra és kormánylistára hivatkozott, de ilyenek nem léteztek. A fegyveres

szervezkedés muzeális fegyverekkel már akkor a külső szemlélő számára nevetségesnek tűnhetett. Végül miért támogatták volna a királyság visszaállítását és Ottó trónra ültetését az amerikaiak? Ők egy nyugati típusú polgári demokrácia, kapitalista rendszer restaurálásában lehettek (volna) érdekeltek. Rákosiék valószínűleg hatásosabbnak vélték a feudális és klerikális reakció bizzar „horthysta-Habsburg változatának” restaurálási vádját, mint a polgári demokráciát a szocialista rendszer helyébe. Így ugyanis fel lehetett idézni a nagybirtok visszaállításának veszélyét, a horthysta erőszakszervezet, apparátus visszatérését. Ez mégiscsak fenyegetőbben hangzott, mintha a nagypolgárság, a polgári demokrácia híveinek visszatérésével „fenyegetőznék”.

4. Ami a következményeket illeti, elmondható, hogy Rákosiék csak részben érték el céljukat a Grösz-perrel. A megfélemlített papság és a hívők, maga az egyház „bezárkózott”, az üldözött és megfélemlített nyáj a kivárára rendezkedett be, és továbbra is elutasította a szolgai együttműködést. Tudta ezt Czapi érsek is, akinek igencsak hálátlan szerep jutott, s máig tartóan magára vonta a kollaborálás ódiumát.

Riport Antal Dórával

Iskolánk 10. C osztályos tanulója *Antal Dóra*, akinek pályafutását eddig is nyomon követtük az iskolaújságban, nemrég Amerikában járt. Az ott szerzett élményeiről, tapasztalatairól és elért eredményeiről kérdezem.

1. Milyen alkalomból és melyik csapattal voltál Amerikában?

Edzőtáboroztunk a '93-as válogottal, és egy nemzetközi tornán vettünk részt, ahol idősebb csapatok ellen játszottunk.

2. Hogyan sikerültek a kinti meccsek?

Riport

Messze ... messze ...

Főleg amerikai csapatok ellen játszottunk, de voltak kanadaiak, németek és persze mi, magyarok. Nagyon jó csapatok voltak. Ők 2 évvel idősebbek, de nagyon jól szerepeltünk, és bejutottunk a döntőbe, ám sajnos, ott egy góllal alulmaradtunk.

3. Milyen tapasztalatokat szereztél?

Nagyon jó volt idősebb csapatok ellen játszani, és rengeteg meccsünk volt, így sokat lehetett tanulni mérkőzésről mérkőzésre.

4. Milyen az amerikai vízilabda, s milyen az amerikai életforma?

Mindenben teljesen más. A vízilabdát illetően nem biztos, hogy olyan tapasztalatokkal rendelkeznek, mint a magyarok, hiszen mi kivételes vízilabdás múlttal rendelkezünk, de óriási az önbizalmuk, és a végsőkig kitartó erejük van, ami egyébként irigylésre

Riport

Messze ... messze ...

méltó. Az élet pedig sokkal könnyebb, így kívülállóként azt tapasztaltam, hogy sok helyzetben egyszerűbb a dolguk. Amért nekünk meg kell küzdenünk, az nekik az ölükbe hull.

5. A meccsek között mivel töltöttétek a szabadidőt?

Elmentünk Miami-ba, ott voltunk hajókiránduláson, ami gyönyörű volt, és persze a tengerparton. Körbejártuk a várost, ahol minden elképesztő. A csapat Fort Lauderdale-ben lakott, ez mindössze 15 percre volt Miami-tól, de semmi különbség nem volt a két város között. Orlando-ba volt szerencsém még eljutni, és ott elmentünk az Universal Studioba, ami már önmagában is hihetetlen volt, valamint ott is volt meccsünk egy orlandói csapattal.

6. Hogyan értékelnéd az Amerikában töltött időt?

Összességében minden nagyon jó volt. Az étkezési szokásaikat meg kell szokni, de ezen kívül rendkívül jó volt egy olyan helyen lenni, ahol mindenki jól él, és nincsenek problémáik. Remé-

Riport

Messze ... messze ...

lem, lesz még alkalmam kijutni, mert ez az élmény számomra feledhetetlen volt.

Köszönöm a riportot, és kívánok neked a továbbiakban is eredményes munkát és sok győztes meccset!

Kengyel Dóra 10.C

A kínai csoda

Dr. Matura Tamás, a Magyar-Külgügyi Intézet munkatársa, jogász két hetet töltött Kínában. Élvezetes

és érdekes úti beszámolót tartott április 16-án a díszteremben 7 osztálynak. Több száz képe közül megajándékozott a négy képpel, hogy olvasóink is lássák a 4000 éves civilizáció két végpontját. S a hallgatóság egyik ámulatából a másikba esett. A képek láttán ez nagyon is érthető. Köszönjük az előadást megszervező Bárdosné Greskovic Zsuzsanna tanárnőnek a munkáját is.

Örömmel vettük a DÖK vezetőinek azt a kérését, hogy teret biztosítsunk a diákönkormányzatnak az újságban. - Vártuk ezt a kérést, hiszen mi, szerkesztők már a korábbi vezetőségnek is felajánlottuk ezt a lehetőséget. - Együttal buzdítjuk is őket, hogy hírekkel, ismertetőikkel, terveikkel bátran keressenek meg, s bízunk abban, hogy állandó munkatársak, idővel rovatvezetők is kikerülhetnek közületek.

Nyilvánvaló, hogy a közös munka igazán majd a következő tanévben válik igazán hatékonyá, hiszen e tanévben már csak egyszer jelentkezik újságunk. Addig is az útkeresés és a próbálkozás tanújeleit olvashatjátok.

Hírek

Diákönkormányzatunk 2010. április 15-én bált rendezett a Bartakovics Béla Művelődési Központban. Engedjétek meg, hogy ez úton is megköszönjem iskolánk vezetőségének a támogatását, mert nélkülük nem jöhetett volna létre ez a rendezvény. Továbbá köszönöm tanáraink megtisztelő jelenlétét és segítségét, valamint szeretnék köszönetet mondani mindazoknak a diákoknak, akik fáradtságos és áldozatos munkájukkal segítettek a bál lebonyolítását! Reméljük mindannyian jól éreztétek magatokat!

A bálon készült fényképeket megtekinthetitek a főfolyosón kihelyezett táblán. Rendelni a dokggcg@gmail.com e-mail címen tudtok 100 Ft/db áron!

Köszöni a diákbizottság is azoknak a diákársainknak a segítségét, akik részt vettek a 2010. április 19-én, hétfőn a Magyar Vöröskereszt által szervezett véradáson iskolánkban. Ez egyben egy verseny is volt az iskolák között, melynek lényege és célja az volt, hogy minél több vért adjanak a tanulók. Örömmel tájékoztatunk benneteket, hogy iskolánk adta idén a legtöbb vért Egerben.

2010. április 23-án, pénteken az Eszterházy Károly Főiskola által rendezett iskolák közötti vetélkedőn gimnáziumunk csapata első helyezést ért el. A csapat tagjai: Bata Diána, Kadlok Bernadett, Nyitrai Petra, Pintér Áron, Tözsér Attila és Varga Viktor a 12.A-ból, Veres Eszter, Kucsera Ákos a 11.K-ból, Gyarmati Zsófia, Kurucz Anna, Sebők Eszter, voltak! Ezúton is

gratulálunk az elért sikereikhez!

Tervek

Május utolsó heteitől szeretnénk megvalósítani azt az elképzelést is, hogy szinte **minden reggel zenei műsorral kezdjük a napot**. Amennyiben ez a kezdeményezés elnyeri a diákság és a tanári kar tetszést, a jövő tanévben szeretnénk, ha ez már bevett szokás lenne.

Június első vasárnapján pedagógusnap lesz, és eme jeles alkalomból az osztálytitkárokkal összefogva egy szavazást rendezünk! Gimnáziumunk minden egyes tanulója kap majd egy szavazólapot, amin leadhatja a voksát különböző kategóriákban, és majd a szavazatok alapján **megválasztjuk az év tanárát is!**

2010. június 10-én, csütörtökön **egy tanévzáró diszkót** szeretnénk tartani a **Szent József Kollégium Pinceklubjában!** A rendezvény délután 6 órától este 11 óráig tartana. Lemezlovasok biztosítanak a zenét egész este, így várjuk mindazoknak a jelentkezését, akik kedvet éreznek magukban, hogy a buli alkalmával DJ-k legyenek.

2010. július 27-30 között lehetőségetek van túrázni a Tátrában. A résztvevők minden nap bejárhatják a Tátra egy-egy híres vonulatát és megcsodálhatják vadregényes tájait. A kirándulás költsége 16 000 Ft, ami tartalmazza a buszköltséget, a szállást és az étkezést is. Jelentkezni a 160-as informatika tanáriban tudtok Fehér Péternél!

Üveges Anita 12.A
DÖK alelnök

Versenyeredmények:

Országos „Mit ránk hagytak a századok” – Az Árpádok emlékezete (Országos történelmi-művelődéstörténelmi vetélkedő) *Beniczky Péter, Hajdu Dávid, Somody Zoltán 10. C* – csapat – **6.** Felkészítő tanár: Kovács Ottó.

„Langwest” Országos Tehetségkutató Tanulmányi Verseny

Angol IV. kategóriában döntőbe jutottak és BME szóbeli középfokú szóbeli nyelvvizsgát szereztek: *Perge László 10.K 2.* Szaktanár: *Koszeicz Krisztina, Őrsiné Mohl Szilvia.*

Angol V. kategóriában döntőbe jutott és BME szóbeli felsőfokú nyelv-

vizsgát szerezett: *Bonis István 12.K 4.* Szaktanár: *Gerjákné Csibrányi Éva;*

Német V. kategóriában döntőbe jutottak és BME szóbeli felsőfokú szóbeli nyelvvizsgát szereztek: *Bathó Erik 13.K 5.* Szaktanár: *dr. Szabóné Kállay Ágota.*

Német IV. kategóriában döntőbe jutottak és BME szóbeli középfokú szóbeli nyelvvizsgát szereztek: *Odler Kinga 10.E 5.* Szaktanár: *dr. Szabóné Kállay Ágota.*

Egyesült Világ Kollégiumok Magyarországi Egyesülete (EVIME) Perge László 11. K kétéves ösztöndíj. A következő tanévet vélhetően már Hong Kongban járja. A sikerről a következő számban beszámolunk.

Német nyelvi levelező verseny (HEBE Szolgáltató és Kiadó) Babiczky Viktória 7.C 3. Felkészítő tanár: *Tóth Szilvia.*

Hegedűs János 10.E 1. Hliva Dániel 10.E 2. Felkészítő tanár: *dr. Szabóné Kállay Ágota.*

„Megalkuvás nélkül” Romzsza Tódor élete és kora (Kárpát-medencei Egyháztörténelmi Verseny) *Novák Kinga, Tompa Fruzsina 13. K, Pócs Anita 13. E-* csapat – **15.** A felkészítő és kísérő *Csák György.*

Megyei „Sajtónyelv-médianyelv” *Kengyel Dóra Boróka 10.C 3.* Felkészítő tanár: *Kovács Ottóné.*

Területi Elsősegélynyújtó Verseny *Borók Szabina, Mlinkó Péter, Semperger Richárd, Ircsik Péter, Morvay Martin, 8.C* – csapat – **2.**

Éneklő Ifjúság 2010 - Regionális Ifjúsági Zenei Fesztivál *Király Judit 10.A* fuvola **nívódíj.** Egeri Ciszterci Ifjúsági Kórus **bronz minősítés.** Karvezető: *Bisztriczki Zoltán.*

Városi Szent Imre Szavalóverseny *Horváth Nikolett 10.E 3.* Felkészítő tanár: *Kovács Ottóné.*

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgatónő.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámposztacím: *deleo@citromail.hu*
Diákszerkesztő: *Kengyel Dóra Boróka 10. C* és *Varga Ábel 10.A* osztályos tanuló. A diákönkormányzat képviselője: *Üveges Anita 12.A.*

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.